

V prvem verzu je (pač po pomoti!) izostalo „v morje“, v drugem pa bi zaradi ritma vsekakor morala ostati prvotna oblika: „uzelo“. —

Kljub tem in podobnim pomanjkljivostim pa je zbirka lepa in priporočila vredna. Pozna se ji, da jo je sestavljal pesnik: upam, da ji bo to najboljše priporočilo.

Škoda, da ni vsebini primerna tudi oprema. Knjiga, ki podaja Prešerna, Levstika, Jenka, Gregorčiča in Aškerca, bi že zaslužila kaj boljšega!

Janko Glaser.

Capuder Karel: Naša država, zemljepisni pregled s statističnimi tabelami. Maribor 1919. Tisk in zaloga Tiskarne sv. Cirila. 102 strani.

To je pri nas prva knjiga, ki nam podaja zemljepisni pregled naše države. Te vrste dela so in bodo še nekaj časa ena najnujnejših potreb, pred vsem pri pouku; potrebuje jih mladina in potrebuje jih oni, ki ima učiti geografijo naše domovine, bodisi v ljudski kakor v srednji šoli. Enako tudi posameznik nestrpno išče prilike, da se pouči o onih delih naše kraljevine, o katerih mu pouk v avstrijskih šolah ni dajal niti najmanjšega pojma. Zato občinstvo upravičeno rajši šteje koristne strani, ki mu jih delo podaja, kakor pomanjkljivosti in netočnosti, ki jih je zagrešilo.

Pisatelj je obravnaval tvarino v treh oddelkih: v splošnem pregledu, v pokrajinskem opisu in v opisu gospodarskih razmer naše države. Opisovanje teče zanimivo in poučno; pri prvem delu je morfogenetična stran pač preobširna v primeri s tako kratkim zemljepisnim pregledom. Pri pokrajinskem opisu bo za prvi čas gotovo najbolje, ravnati se po dosedanjih teritorijalno-političnih enotah; pri uvajanju novih nazivanj na podlagi morfoloških sličnosti — ki pa morajo ostati v skladu s srbsko in hrvaško knjigo — bo vsekakor paziti, da ne nastanejo zmede z onimi starimi imeni, ki značijo preveč ustaljeno historično-geografsko pojmovanje; to velja n. pr. zlasti glede Šumadije. Glede krajevnih imen je pisatelj pri opisu Srbije same točnejši kakor v prvih poglavjih; želeti je, da se rabijo v naših knjigah pravilna srbska imena. Ob albansko-srbski meji torej ne teče reka Drin ali Drina, marveč Drim, dalje naj velja vedno Sófija ne Zofija za glavno mesto Bolgarske, ne Bulgarske, in pišimo Prespansko jezero, ne Prespa jezero, ne dolina reke Kriva, marveč dolina Krive reke, Ibar, gen. Ibra, ne Ibarja. — Dober je tudi opis gospodarskih razmer, le da je Macedonija s svojim rižem, bombažem, makom in bogatim jezerskim ribolovom premalo vpoštevana, kakor je tudi izostal opis njenih posebnih napoč mediteranskih klimatičnih razmer.

Anton Melik.

Popović Vasilj, Istorija Jugoslovena. I. sveska. Sintetičan pregled srednjevjekovnog razvoja zemlje i naroda. Sarajevo, 1920. Komisionalna naklada knjižare J. Studničke i dr. 8°. (4) + XII + 149 + (1) str. (v cirilici). 14 K.

Jugoslovanska historijografija je poznala doslej „istoriju Srba“, „povjest Hrvata“ in „zgodovino Slovencev“. Šele narodno in državno ujedinjenje in v prvi vrsti iz njega nastale praktične potrebe so prinesle n. pr. nam Slovincem v eni knjigi zgodovino Srbov, Hrvatov in Slovencev (M. Pirc, A. Melik) z zgodovinskimi pregledi vsakega plemena za se kot opis najvažnejših političnih in kulturnih dogodkov v preteklosti. Vasilj Popović pa ni ločil že v naslovu svoje knjige Srbov od Hrvatov in teh od Slovencev, temveč je skušal napisati skupno zgodovino Jugo-